

izhaja vsaki dñar, dñarjan z dnevom zadnje nedelje. Cenina velja za Avstrijo za celo leto in za pol in četrti razmerno; za Ogrico K 50 vin, za celo Nemčijo stane ob leto 5 kron, za Škoiko pa 6 kron; niso inozemstvo se naročino z oziroma visokost poštovanja. Naročino je plačal naprej. Posamezne se prodajajo po 6. vrednost v upravljajo se nahajata v gledališko poslopje štev. 3.

Stev. 49

V Ptiju v nedeljo dne 3. decembra 1911.

XII. letnik.

Italijansko-turška vojna.

Laške grozovitosti.

0 divjanju Lahov v Tripolisu piše neki čovelj: „V Tripolisu se je odigrala ena travejših dram svetovne zgodovine. Tisočerov, hekatombe starčkov, žen in otrok, vse raztrgano človeško meso, smrad gnilobe, se je dvigal proti nebu... Vse pobiti! to bila laška parola. Krivce, nedolžne, vse! ali tega pa je tudi sovraštvo Arabcev proti tem brezmejno. Preveč so jih je bilo. Že tak dan na javnih trgih par Lahov zabode; zopet z revolverjem pod arkadami postreljali sem, kako se je na cesti Turek bližal temu oficirju in ga je ustrelil; potem se je obnobil proti vojakom, ki so ga seveda ustrelili. Vsak domaćin joka čez enega jenega sorodnika. Videl sem nekega starega čanca, ki si je razmesaril prsa z nohti in je imel sem šest sinov; včeraj so jih Lahov v vrtu postrelili.“ Neki drugi Arabec mi je rekel: „Od štirih bratov sem jaz edini ostal, sajega brata umorim dva Laha!“ — Zmanjšan ne bodejo nikdar odpustili! Včeraj sem pred durmi Tripolisa, ko so me nakrat obdali vojaki, ki so streljali na sovražnika. Ob tem zidu sem videl sto postreljenih mrljčev, pribitih na zid. Neko celo vas zamorec v svincem in ognjem pokončali. Okoli kotlja biano sedela je mrtva cela družina. Neko deklec vtaknilo je glavico v kišto, da ne bi videlo; tako je umrlo. Neki drugi otrok žal v bodečih rastlinah mrtev in gledal z umimi očmi proti soncu... Med jetniki in ženskami se je pojavil upor. Ustaši so pomorili oficirje — kot odgovor se je vse jetnike zabilo. Povsod mrljči. Krvavi dolg raste! Šlo bode masevanje. Pred koncem te jekalo bode še mnogo laških mater in žensk...“

Voda pomaga Turkom.

Vsled deževja se je pojavila okoli mesta voda povodenj. Turki so znali vodo proti utrdbam napeljati. Voda je uničila 300 teh utrdb in je udrala v mesto kakor ki pelje drevesa in mrlje seboj. Mnogo je poškodovanih in mesto večidel z blato pokrito.

Turčija ostane trdnata.

Turška vlada naročila je svojim zastopnikom in inozemstvu, da naj velevlastim naznajo, da se mora turško nadavlado v politični priznati, predno bi se moglo tamospuščati razmere urediti. Turčija stope potrebne korake za obrano svojih vrednosti. — Turški prestolonaslednik pa je izjavil: „Mise budem borili do skrajnosti, da mi ne moremo in ne smemo pustiti Tripolisa mora turški! Vsako drugačno sporazumljenje je pogoste.“

Napad na generala Caneva.

„Eclair“ poroča, da je laški vrhovni poveljnik general Caneva pred par dnevi jahal skozi Tripolis, ko je iz neke hiše nakrat padlo

5 strelov. Caneva ni bil ranjen. Vojaki so takoj 6 Arabcev prijeli in ustrelili.

Turki dobivajo hrano.

Iz Tripolisa se poroča, da je pri Ain Saru brezštevilno kamel, ki prinašajo Turkom iz Ghariana hrane ter streliva.

Slovenska kulturna sramota.

Da so klerikalci v svojem srcu zagriženi nasprotniki vseke izobrazbe in vsled tega tudi ljudske šole, je znana stvar. Najraje bi sploh sleherno knjigo na grmadi sežgali in svitlo solnce s kuto zakrili. Kèr pa že šole same ne morejo več odstraniti, vpeljali bi radi zopet one čase „svetega“ konkordata, ko je bila farovška kuharica prvi gospodar v šoli in ko je veljal učitelj le za nekakoga farovškega „stiflucerja“. Še danes si domisluje vsako revno kaplanče, da je v šoli neomejeni vladar in da mu nikdo ne sme nasproti stopiti. Zato ni čuda, da klerikalci šolske postave z nogari v blato teptajo, da jim je deca le material za politično gonjo, da se prezirljivo rogojo bednemu in ponosnemu učiteljstvu, ki smatra svojo nalogo še za idealno. In kèr je mnogo naših pokrajin še v klerikalni temi, kèr vlada v naših dolinah še srednjeveški duh sužnosti in klečplaztva, — ni čuda, da mora učiteljski stan dostikrat biti junaški boj za svoj vpliv, za svoj obstanek in svoje pravice.

Stotero takih slučajev smo že omenili in popisali. In vedno smo stali na strani učiteljstva, čeprav je bilo in je še to spodnještajersko učiteljstvo večidel v nam nasprotne politične tabru. Tu se ravno ne gre za boj proti kulturni sramoti, v katerem mora biti vse edino, kar ima le iskriko naprednega čnta!

Ravnokar se je zgodil slučaj, ki mora govoriti v vsej javnosti povzročiti najhujše razburjenje in vznemirjenje. Ako bi imelo slovensko učiteljstvo le malo bolj trdno hrbitenico, moral bi vstati kakor en mož in združiti svoj glas v mogočni protest... Slučaj se je zgodil v sv. Marijeti na dravskem polju in sicer takole:

V času pred zadnjimi volitvami šla sta kaplan in nadučitelj te občine skupaj na lov. Ob tej priložnosti omenil je kaplan tudi mimo-gredě željo, da bi rad svoje ure verouka na šoli časovno spremeni. Več se o tej zadevi ni govorilo. Pred kratkim pa je padlo kaplanu nakrat v glavo, da je sam iz lastne volje in lastne moči to spremembu izvršil. Nekega lepega dne prišel je namreč zjutraj v razred tamospuščanje gdč. učiteljice in je pričel meni nič tebi nič otroke izprašavati. Učiteljica povedala je pobožnemu gospodeku, da ima on glasom šolskega reda zadnjo uro za verouk določeno. V odgovor pa je pričel kaplan nad učiteljico pred otrocmi kričati in je — nadaljeval s svojim podukom. Učiteljica se ni mogla drugače pomagati, da je šla po nadučitelja, ki je tudi kmalu z njo prišel. Nadučitelj je rekel kaplanu popolnoma mirno, da zdaj ni ura za njegov poduk. Ali bilo bi vse eno, ako bi nadučitelj to stenam ali peči pravil. Kaplan se za njegove besede ni zmenil in je nadaljeval

izpraševanje. Nadučitelj poslal je vsled tega gdč. učiteljico v svoj razred, sam pa je postal v razredu, kjer je kaplan misil, da je neomejeni gospodar. In zdaj se je zgodil škandal, da je pričel kaplan v navzočnosti otrok nadučitelja sramotiti. Rekel mu je, da naj grè vun, da nima tukaj nič opraviti itd. Nadalje mu je zagrozil, da ga bode s silo vun vrgel. Končno je kaplan celo zapovedal otrokom, da naj vstanejo in naj molijo ošenaš, da bode sveti Duh nadučitelju pamet razsvetil.

To se je zgodilo — ne v srednjem veku, ne v času konkordata, marveč zdaj v moderni dobi, leta 1911!!!

Radovedni smo, kaj bode slovensko učiteljstvo storilo! Kaj bode slovenski listi in slovenski poslanci rekli! Kaj bode storila šolska oblast in kako bode kaznovala cerkvena oblast to nesramno pohabinstvo nadutega klerikalnega petelina... Radovedni smo na vse to in — govorili budem še naprej!

Zobna krêma

KALODONT
Ustna voda 40

Politični pregled.

Izmenjava garnizij I. 1912. Poroča se, da bode dobil 3. vojni kôr 2 nova dunajska regimeta. 97. regiment, ki je bil od I. 1887 v Trstu, pride v Belovar odnosno v Karlovac. V Trst pa pride neki bosanski regiment.

Šolski štrajk. Na trgovski akademiji v Zagrebu je bil te dni šolski štrajk. Ko se je dijakom objubilo, da se vpelje na zavodu drugi šolski načrt, so prišli zopet k podniku.

Pomanjkanju vagonov na državnih železnicah se bode menda vendar odpomoglo. Naročilo se je 12.000 novih vagonov, ki se jih bode izdelalo tekom treh let.

Od Balkana. Turške ustaške čete so udrle v starosrbske vasi Krubica in Kamena gora ter so oplenile več hiš in jih zažgala. Prišlo je do hude borbe z domačini, v kateri je bilo mnogo oseb ubitih.

Od revolucije na Kitajskem, ki je ostala zmagovalna, se poroča grozovite posameznosti. Par teh vesti naj še omenimo: V provinci Šeusi se je jako veliko Evropejcev pomorilo. Istotako se je tu pomorilo 20.000 mandžuhov (pristašev vlad). — Pri Hankau se je vršila bitka, ki ni končala za nobeno stranko z zmago. Na bojišču leži čez 5.000 nepokopanih mrljčov. —

Dopisi.

Sv. Trojica, Slov. gor. Kratek odgovor na zadnjo številko „Slov. Gospodarja.“ Tam pišejo, da se hočajo „posilnemci“ maščevati nad tistimi, ki niso ž njimi volili, s tem da si dajo posojila intabulirati. To je grada laž, kakor navadno vse, kar „Gospodar“ od trojških častivrednih

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vraca. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer. Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/4 strani K 32, za 1/8 strani K 16, za 1/16 strani K 8, za 1/32 strani K 4, za 1/64 strani K 2, za 1/128 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.